lanurĭ, ducénd cu ele și ce spuma de pământ bun a maĭ rĕmas la fața ogórelor. Holdele de pe așeḑeturĭ din carĭ maĭ nu se vedea omul, aŭ căḑut la pământ.

Haide, Ióne, să ne vedem o-dată în Jigălia! Visitiul strânge ușor hățurile, invîrtesçe biciul in aer, îndémnă prietenesçe și roibiĭ măresc silnic pasul, înotând maĭ spornic pe drumul potmolit.

Am intrat în Jigălia pe drumul Dodescilor. Sat vechiŭ moșnenesc, așeḑat pe nisce ponóre aprópe prăpăstióse. Căsuțele micĭ, sărăcăcióse, rĕslețe, abia se vĕd unde și unde dintre pomĭ. Ulițile strâmte și întortochiate, slujesc și drept albiĭ păraelor, ce năpădesc de pe cóste. Pământul galben și clisos se ține de róte ca o cocă. Plóia a încetat o tonă. Suișul e repede. Caiĭ opintesc din rĕsputerĭ, suflă greŭ.

Un bĕtrân c'o leancă de sucman pe umere, c'o pălărie mare ruginie și pleoștită pe cap, stârcesçe pe prispa uneĭ case dinspre drum.

— Bună-ḑiua, Moșule!.. In cotro-ĭ școla, mĕ rog Dumitale,

— Mulțumim, Dumne-vóstră! Apoĭ iaca ținețĭ tot drumul la dél. Când să eșițĭ din sat, avețĭ să vedețĭ pe capul dâmbuluĭ în drépta o căscióră mică, cu vre-o douĕ geamurĭ lipsă despre drum, cu acoperișul cam vechiŭ, desgrădită și cu'n dud mare dinaintea ușiĭ.

După semnele acestea, afară dór de dud, cunoscém eŭ lesne, maĭ tóte școlele din partea loculuĭ și dacă întrebasem acum, o făcusem pentru că eraŭ drumul greŭ și nu era vreme de orbăcăit.

— Mulțumim, Moșule!

— Mergețĭ sănătoșeĭ!

Plóia a început din noŭ repede, înspumată. Fulgerile brăsdéză cerul plumburiŭ și tunetele clocotesc prelung, hăt în fundul văilor, sub póla codruluĭ dinspre Stoișescĭ. Cu chiŭ cu vaĭ, am ajuns în dreptul școleĭ, am deschis ușa. In sală o băltócă, de n'aveaĭ unde pune piciorul. I-am cercat adâncimea cu bastonul. Noroc, că eram cu cisme, am călcat de-a dreptul fiind-că nu era pe unde încunjura și am intrat la stânga. Odăița jósă, cu o ferăstruică de douĕ palme, pe prichiciul căreia era un mănunchiŭ de florĭ de câmp, ofelite. Pe perețĭ, broboana umeḑéla și se cunoscea vechimea șirlóelor de stirigie, după cum eraŭ maĭ închise, orĭ maĭ deschise.

Era camera destinată ca locuință invĕțătoruluĭ. In fund în drépta, un pat mare de scândurĭ, în stânga o masă mare de brad, pe care se aflaŭ téncurĭ, téncurĭ mulțime de cărțĭ. M'am apropiat și m'am uitat cu de-amănuntul. Maĭ tot ce apăruse din ale Pedagogieĭ și Metodologieĭ, și aprópe tot ce s'a tipărit din ale literatureĭ în bibliotecă populară, afară dór de «Poesiile luĭ Eminescu», carĭ eraŭ în ediție de lux.

Ca'naintea icóneĭ luĭ Christ ce reclamă în minte pe Acel, ce pentru binele obștesc s'a jertfit, am remas dinaintea acestora.